

definixen en el Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text de la Llei del Cadastre Immobiliari (BOE 8 de març de 2004), és a dir tracta de l'inventari de la riquesa territorial i no dona fe del domini i la resta de drets reals immobiliaris. De fet, és habitual que apareguen parcel·les cadastrals a nom de desconeguts, o basades en l'aparença física, sense cap investigació sobre la seua configuració jurídica. Així mateix, l'extensió d'una finca en el cadastre no és prova, conforme a dret, de la realitat de la seua cabuda, i per tant dels seus veritables límits.

Finalment, respecte a l'existència del camí ramader queda suficientment demostrat per la mateixa classificació dels camins ramaders dels termes municipals de Cortes de Pallás, Requena i Yátova, en els projectes del qual queden grafiats els distintes camins ramaders dels municipis. A més, en els fons documental recopilat a l'efecte de realitzar aquesta delimitació, es constaten documents que fan referència al ja referit Assagador Reial d'Hortolà, i que ja llavors el situen pel traçat que ara es proposa traslladat de l'any 1744 de la renovació i assenyalament de les senderes de Sant Joan i d'Hortolà i la delimitació de 1891 de les servituds pecuàries de Requena.

Article 3

Que es cancel·le totalment o parcialment totes les inscripcions registrals resulten contradictòries amb la delimitació.

Article 4

Iniciar la pràctica de l'amollonament del camí ramader Assagador Reial de Castilla al seu pas pels termes municipals de Cortes de Pallás i Yátova (Tram VIII), d'acord amb el conveni subscrit en data de 23 de desembre de 2002 (BOE 22.01.2003), entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, per a l'execució del projecte de delimitació, amollonament i senyalització dels camins ramaders del corredor Vall del Cabriol – Albufera de València (ramal meridional) en els termes municipals de Camporrobles, Fuenterrobles, Venta del Moro, Villagordo del Cabriel, Requena, Cortes de Pallás, Yátova, Dos Aguas, Tous, Catadau, Alfarp, Carlet, l'Alcúdia, Guadassuar, Algemesí, Albalat de la Ribera i Sueca.

Contra la present ordre, els interessats poden interposar recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent a la publicació d'aquesta ordre, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb el que disposa l'article 10 i concordants de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

Tot això sense perjudici de la interposició del recurs potestatiu de reposició davant el conseller de Territori i Habitatge, en el termini d'un mes des de l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, d'acord amb el que disposen els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

València, 17 de juliol de 2006

El conseller de Territori i Habitatge,
ESTEBAN GONZÁLEZ PONS.

RESOLUCIÓ de 12 de juliol de 2006, de la Conselleria de Territori i Habitatge sobre la declaració d'Àrea de Rehabilitació Urbànoperifèrica del barri de les Barraques de Carcaixent (València). [2006/10377]

Antecedents

Primer. El 22 de juliol de 2005 va entrar en el Registre del PROP de València (entrada núm. 49540) un escrit i diversa documentació complementària de l'Ajuntament de Carcaixent per a la sol·licitud de la declaració d'Àrea de Rehabilitació Urbànoperifèrica del Barri de les

especiales tal y como se definen en el Real Decreto Legislativo 1/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto de la Ley del Catastro Inmobiliario (BOE 8 de marzo de 2004), es decir trata del inventario de la riqueza territorial y no da fe del dominio y demás derechos reales inmobiliarios. De hecho, es habitual que aparezcan parcelas catastrales a nombre de desconocidos, o basadas en la apariencia física, sin investigación alguna acerca de su configuración jurídica. Así mismo, la extensión de una finca en catastro no es prueba, conforme a derecho, de la realidad de su cabida, y por tanto de sus verdaderos lindes.

Por último, respecto a la existencia de la vía pecuaria queda suficientemente demostrada por la propia clasificación de las vías pecuarias de los términos municipales de Cortes de Pallás, Requena y Yátova, en cuyos proyectos quedan grafiadas las distintas las distintas vías pecuarias de los municipios. Además, en el fondo documental recopilado al efecto de realizar este deslinde, se constatan documentos que hacen referencia a la ya referida Cañada Real de Hórtola, y que ya entonces la sitúan por el trazado que ahora se propone traslado del año 1744 de la renovación y señalamiento de las veredas de San Juan y de Hórtola y deslinde de 1891 de las servidumbres pecuarias de Requena.

Artículo 3

Que se proceda a la cancelación total o parcial de cuantas inscripciones registrales resulten contradictorias con el deslinde.

Artículo 4

Iniciar la práctica del amojonamiento de la vía pecuaria Cañada Real de Castilla a su paso por los términos municipales de Cortes de Pallás y Yátova (Tramo VIII), de acuerdo con el convenio suscrito en fecha de 23 de diciembre de 2002 (BOE 22.01.2003), entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat Valenciana, para la ejecución del proyecto de deslinde, amojonamiento y señalización de las vías pecuarias del Corredor Valle del Cabriel – Albufera de Valencia (ramal meridional) en los términos municipales de Camporrobles, Fuenterrobles, Venta del Moro, Villagordo del Cabriel, Requena, Cortes de Pallás, Yátova, Dos Aguas, Tous, Catadau, Alfarp, Carlet, L'Alcúdia, Guadassuar, Algemesí, Albalat de la Ribera y Sueca.

Contra la presente orden, los interesados podrán interponer recurso contencioso administrativo en el plazo de dos meses, contados a partir del día siguiente a la publicación de esta orden, ante la Sala de lo Contencioso administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 10 y concordantes de la Ley Reguladora de la Jurisdicción de Contencioso Administrativa.

Todo ello sin perjuicio de la interposición del recurso potestativo de reposición ante el conseller de Territorio y Vivienda, en el plazo de un mes desde el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, de acuerdo con lo dispuesto en los artículos 116 y 117 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero.

Valencia, 17 de julio de 2006

El conseller de Territorio y Vivienda,
ESTEBAN GONZÁLEZ PONS.

RESOLUCIÓN de 12 de julio de 2006, de la Conselleria de Territorio y Vivienda sobre la declaración de Área de Rehabilitación Urbano-periférica del barrio de las Barraques de Carcaixent (Valencia). [2006/10377]

Antecedentes

Primero. El 22 de julio de 2005 tiene entrada en el registro del PROP de Valencia (entrada nº 49540) escrito y diversa documentación complementaria del Ayuntamiento de Carcaixent para la solicitud de la declaración de Área de Rehabilitación Urbano-periférica del barrio

Barraques. La direcció territorial remet a aquesta direcció general la documentació mitjançant un comunicat intern de data 2 d'agost de 2005.

Segon. El barri constituïx una de les tres agrupacions urbanes que, separades en principi del nucli de Carcaixent, apareixen al llarg del segle XIX com a conseqüència del desenvolupament demogràfic i econòmic generat per la implantació del cultiu del taronger.

Les Barraques va ser creat i habitat per població immigrant que es va assentar a l'eixida del nucli urbà, al costat de l'antic assagador de les Muntanyes de Granada, importantíssim camí ramader de la transhumància en aquells moments, i al llarg del barranc de Sant Antoni o la Rambla. Els seus pobladors subsistien del treball en els camps de tarongers, transformació, plantació, etc., i de l'explotació de les frondoses pinedes i carrascs que llavors rodejaven el nucli urbà.

L'especial topografia que li brinda el seu assentament sobre la vessant d'un xicotet tossal que descendix bruscament cap al llit del barranc de Sant Antoni, i el particular de les seues edificacions primitives, un conjunt de barraques de fang i palla adossades pels seus laterals, que ha condicionat fortament la morfologia urbana.

Després de l'incendi patit en 1855, aquestes edificacions antigues que van donar nom al barri van ser substituïdes per construccions més sòlides que van mantindre, en la majoria dels casos, l'estructura original del parcel·lari. Es va tractar per tant, d'una operació de renovació no acompanyada per una redistribució de la propietat del sòl, mantenint-se quasi sense modificacions l'estructura urbana. Atesos els escassos mitjans dels residents, la reconstrucció va ser parcial i progressiva.

La majoria dels habitatges disposen en la seua primera planta de murs de càrrega a base d'obra o bloc de formigó, amb forjats de biguetes que, a vegades, substituïxen les bigues de fusta del primer forjat. És, per tant, difícil establir l'antiguitat unívoca dels habitatges existents, i es pot afirmar que, encara que l'antiguitat dels edificis és superior als 60 anys, les sobreelevacions i les reformes integrals de caràcter estructural que s'han realitzat en més de la mitat dels immobles corresponen al període 1940-1970, en particular en l'època dels anys 70.

En definitiva, després de tot aquest procés, les característiques que definixen l'estructura urbana resultant són el seu alt grau de rebliement, l'estretor i gran longitud dels seus carrers, totes paral·leles, sense connexió transversal, que dona origen a una trama incompleta d'illes de cases que no es tanquen. Aquest fet, juntament amb l'estretor dels vials, fa que la seua accessibilitat siga extremadament difícil i, en cas de sinistre, d'impossible evacuació o accés de vehicles de socors, és un barri de gran uniformitat tipològica i trama compacta, a base d'edificis unifamiliars de planta baixa i pis.

Tercer. L'únic equipament existent en l'àrea de rehabilitació és un antic dipòsit d'aigua reconvertit en seu de l'associació de veïns. S'ha construït un xicotet jardí i un aparcament públic. D'altra banda, els serveis urbans són precaris. Les carències més importants es referixen al pavimentat de vials i a la xarxa de clavegueram, que presenta constants pèrdues.

Quart. La situació socioeconòmica del barri és preocupant. Una població envellida, amb situacions pròximes a la pobresa i amb un nivell educatiu molt baix.

Cinqué. L'àrea proposada coincideix bàsicament amb l'àmbit del Pla de reforma interior de les Barraques, a què se suma la plaça del Sr. Enrique Pelufo i l'aparcament públic del carrer Camí de la Font de la Parra. La superfície total de l'àrea és de 30.770 m². El nombre d'edificis existents és de 250, amb una població de 442 habitants.

Sisé. Per a promoure la rehabilitació i la regeneració del barri de les Barraques l'Ajuntament de Carcaixent té previst adoptar com a mesures específiques per a incentivar i ordenar la rehabilitació en l'àmbit de l'àrea proposada la següent:

a) Ajudes en concepte de subvencions municipals a la rehabilitació:

- En la rehabilitació integral d'habitatges, el 5% del pressupost protegit (màxim 3.005,06 € per actuació) amb un pressupost anual màxim de 15.025 €

- En la rehabilitació integral de façanes i cobertes, el 10% del pressupost protegit (màxim 1.502,23 € per actuació) amb un pressupost anual màxim de 15.025 €

de les Barraques. La Direcció Territorial remite a esta Direcció General dicha documentación mediante comunicado interno de fecha 2 de agosto de 2005.

Segundo. El barrio constituye una de las tres agrupaciones urbanas que, separadas en principio del núcleo de Carcaixent, aparecen a lo largo del siglo XIX como consecuencia del desarrollo demográfico y económico generado por la implantación del cultivo del naranjo.

Les Barraques fue creado y habitado por población inmigrante que se asentó a la salida del núcleo urbano, junto a la antigua cañada de los Montes de Granada, importantísima vía pecuaria de la trashumancia en aquellos momentos, y a lo largo del barranco de San Antonio o la Rambla. Sus pobladores subsistían del trabajo en los campos de naranjos, transformación, plantación, etc., y de la explotación de los frondosos pinares y carrascales que entonces rodeaban el núcleo urbano.

La especial topografía que le brinda su asentamiento sobre la ladera de una pequeña colina que desciende bruscamente hacia el cauce del barranco de San Antonio, y lo particular de sus edificaciones primitivas, un conjunto de barracas de barro y paja adosadas por sus laterales, que ha condicionado fuertemente la morfología urbana.

Después del incendio sufrido en 1855, estas edificaciones antiguas que dieron nombre al barrio fueron sustituidas por construcciones más sólidas que mantuvieron, en la mayoría de los casos, la estructura original del parcelario. Se trató por tanto, de una operación de renovación no acompañada por una redistribución de la propiedad del suelo, manteniéndose casi sin modificaciones la estructura urbana. Dados los escasos medios de los residentes, la reconstrucción fue parcial y progresiva.

La mayoría de las viviendas disponen en su primera planta de muros de carga a base de albañilería o bloque de hormigón, con forjados de viguetas que, a veces, sustituyen a las vigas de madera del primer forjado. Es, por tanto, difícil establecer la antigüedad unívoca de las viviendas existentes, pudiéndose afirmar que, aunque la antigüedad de los edificios es superior a los 60 años, las sobre-elevaciones y las reformas integrales de carácter estructural que se han realizado en más de la mitad de los inmuebles corresponden al periodo 1940-1970, en particular en la época de los años 70.

En definitiva, después de todo este proceso, las características que definen la estructura urbana resultante son su alto grado de colmatación, la estrechez y gran longitud de sus calles, todas paralelas, sin conexión transversal, que da origen a una trama incompleta de manzanas que no se cierran. Este hecho, junto con la estrechez de los viales, hace que su accesibilidad sea extremadamente difícil y, en caso de siniestro, de imposible evacuación o acceso de vehículos de socorro, siendo un barrio de gran uniformidad tipológica y trama compacta, a base de edificios unifamiliares de planta baja y piso.

Tercero. El único equipamiento existente en el área de rehabilitación es un antiguo depósito de agua reconvertido en sede de la asociación de vecinos. Se ha construido un pequeño jardín y un aparcamiento público. Por otra parte, los servicios urbanos son precarios. Las carencias más importantes se refieren al pavimentado de viales y a la red de alcantarillado, que presenta constantes pérdidas.

Cuarto. La situación socioeconómica del barrio es preocupante. Una población envejecida, con situaciones cercanas a la pobreza y con un nivel educativo muy bajo.

Quinto. El área propuesta coincide básicamente con el ámbito del Plan de reforma interior de Les Barraques, al que se suma la plaza de D. Enrique Pelufo y el aparcamiento público de la calle Camí de la Font de la Parra. La superficie total del área es de 30.770 m². El número de edificios existentes de 250, con una población de 442 habitantes.

Sexto. Para promover la rehabilitación y regeneración del barrio de les Barraques el Ayuntamiento de Carcaixent tiene previsto adoptar como medidas específicas para incentivar y ordenar la rehabilitación en el ámbito del Área propuesta la siguiente:

a) Ayudas en concepto de subvenciones municipales a la rehabilitación:

- En la rehabilitación integral de viviendas, el 5% del presupuesto protegido (máximo 3.005,06€ por actuación) con un presupuesto anual máximo de 15.025 €

- En la rehabilitación integral de fachadas y cubiertas, el 10% del presupuesto protegido (máximo 1.502,23€ por actuación) con un presupuesto anual máximo de 15.025 €

b) Bonificacions en l'impost de béns immobles i en l'impost de construccions i instal·lacions:

– Bonificació del 50% en l'impost de béns immobles, durant 5 anys per a obres de rehabilitació integral.

– Bonificació del 50% en l'impost de sobre construccions, instal·lacions i obres per a obres de rehabilitació de façanes i cobertes.

– Bonificació del 50% en l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres per a tot tipus d'actuacions tendents a l'adequació o la rehabilitació integral dels immobles destinats a l'ús d'habitatge habitual i permanent.

c) Bonificacions en les taxes de llicències d'obres i ocupació de vials:

– Bonificació del 50% en les taxes de llicències d'obres i ocupació de vials quan es tracte de rehabilitació total.

– Bonificació del 95% en les taxes de llicències d'obres i ocupació de vials quan els titulars de la dita rehabilitació siguen menors de 35 anys o majors de 65 anys.

– Bonificació del 95% en les taxes de llicències d'obres i ocupació de vials per a la rehabilitació de façanes i cobertes.

S'observen notables discrepàncies entre les dades referides en el certificat del secretari respecte de l'acord plenari de la dita sol·licitud. Es considera que s'apliquen els de l'acord del ple municipal.

Seté. El municipi compta actualment amb un pla de reforma interior, aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme en la sessió celebrada el 27 de juliol de 2000 i denominat PRIBA (Pla de reforma interior de les Barraques). Els seus objectius són una millora en les condicions urbanístiques del barri, elevant el seu nivell dotacional i millorant l'accessibilitat i la comunicació interna.

Huité. El 20 d'octubre de 2005, el Servei Territorial d'Habitatge i Projectes Urbans emet informe, en el qual s'informa que la delimitació de l'àrea proposada es considera homogènia i coherent, i és conforme i adequada per a la declaració d'àrea de rehabilitació urbano-perifèrica.

Fonaments de dret

Primer. Conforme al que estableix l'article 14 del Decret 81/2006, de 9 de juny, del Consell de desenvolupament de les mesures i ajudes financeres a la rehabilitació d'edificis i habitatges a la Comunitat Valenciana es consideren àrees de rehabilitació urbanoperifèriques aquelles que per la seua situació perifèrica respecte del nucli urbà (...) es plantege un programa d'actuació municipal en què s'inclouen incentius a la iniciativa privada per a la conservació, la rehabilitació i la millora del patrimoni residencial i disposen de planejament adequat, i són criteris per a la seua declaració:

a) Que la zona es trobe situada en la perifèria de les ciutats de la Comunitat Valenciana o a zones degradades de marcat interès social.

b) Que es referisca a zones destinades a primera residència.

c) Que la majoria dels edificis del seu àmbit hagen sigut construïts entre els anys 1940 i 1980.

d) Que hi haja importants carencies d'equipament.

e) Que la població de la zona que s'ha de rehabilitar estiga constituïda principalment per famílies amb escassos recursos econòmics.

f) Que concórreguen altres circumstàncies de caràcter social que aconsellen una actuació renovadora.

Segon. En el mateix article s'indica que la declaració d'àrees de rehabilitació a centres històrics es realitzarà mitjançant una resolució del director general competent en matèria d'habitatge (excepte en municipis de més de 50.000 habitants que resoldrà el conseller) a petició motivada per l'ajuntament, amb un informe previ tècnic corresponent.

Tercer. Segons el parer d'aquesta Àrea d'Habitatge i Projectes Urbans es complixen tots els supòsits inclosos com a criteris preferents per a la declaració d'àrea de rehabilitació Urbano-perifèrica.

Quart. La documentació aportada és adequada i suficient i inclou l'informe del tècnic del Servei Territorial d'Habitatge i Projectes Urbans de València.

Resolc

b) Bonificaciones en el Impuesto de Bienes Inmuebles y en el impuesto de construcciones e instalaciones:

– Bonificación del 50% en el Impuesto de Bienes Inmuebles, durante 5 años para obras de rehabilitación integral.

– Bonificación del 50% en el Impuesto de sobre construcciones, instalaciones y obras para obras de rehabilitación de fachadas y cubiertas.

– Bonificación del 50% en el Impuesto sobre construcciones, instalaciones y obras para todo de actuaciones tendentes a la adecuación y/o rehabilitación integral de los inmuebles destinados al uso de vivienda habitual y permanente.

c) Bonificaciones en las tasas de licencias de obras y ocupación de viales:

– Bonificación del 50% en las tasas de licencias de obras y ocupación de viales cuando se trate de rehabilitación total.

– Bonificación del 95% en las tasas de licencias de obras y ocupación de viales cuando los titulares de dicha rehabilitación sean menores de 35 años o mayores de 65 años.

– Bonificación del 95% en las tasas de licencias de obras y ocupación de viales para la rehabilitación de fachadas y cubiertas.

Se observan notables discrepancias entre los datos referidos en el certificado del secretario respecto del acuerdo plenario de dicha solicitud. Se considera que se aplican los del acuerdo del pleno municipal.

Séptimo. El municipio cuenta actualmente con un Plan de Reforma Interior, aprobado por la Comisión Territorial de Urbanismo en la sesión celebrada el 27 de julio de 2000 y denominado PRIBA (Plan de Reforma Interior de les Barraques). Sus objetivos son una mejora en las condiciones urbanísticas del barrio, elevando su nivel dotacional y mejorando la accesibilidad y comunicación interna.

Octavo. El 20 de octubre del 2005 se emite informe del Servicio Territorial de Vivienda y Proyectos Urbanos, en el que se informa que la delimitación del Área propuesta se considera homogénea y coherente, siendo conforme y adecuada para la declaración de Área de rehabilitación urbano-perifèrica.

Fundamentos de derecho

Primero. Conforme a lo establecido en el artículo 14 del Decreto 81/2006, de 9 de junio, del Consell de desarrollo de las medidas y ayudas financieras a la rehabilitación de edificios y viviendas en la Comunitat Valenciana se consideran Áreas de rehabilitación urbano-perifèriques aquéllas que por su situación perifèrica respecto del núcleo urbano (...) se planteen un programa de actuación municipal en el que se contemplen incentivos a la iniciativa privada para la conservación, rehabilitación y mejora del patrimonio residencial y dispongan de planeamiento adecuado, siendo criterios para su declaración:

a) Que la zona se encuentre situada en la periferia de las ciudades de la Comunitat Valenciana o en zonas degradadas de marcado interès social.

b) Que se refiera a zonas destinadas a primera residencia.

c) Que la mayoría de los edificios de su ámbito hayan sido construidos entre los años 1940 y 1980.

d) Que haya importantes carencias de equipamiento.

e) Que la población de la zona a rehabilitar esté constituida principalmente por familias con escasos recursos económicos.

f) Que concurren otras circunstancias de carácter social que aconsejen una actuación renovadora.

Segundo. En el mismo artículo se indica que la declaración de Áreas de Rehabilitación en centros históricos se realizará mediante resolución del director general de competente en materia de vivienda (excepto en municipios de más de 50.000 habitantes que se resolverá por el conseller) a petición motivada por el ayuntamiento, previo informe técnico correspondiente.

Tercero. A juicio de esta Área de Vivienda y Proyectos Urbanos se cumplen todos los supuestos incluidos como criterios preferentes para la declaración de área de rehabilitación Urbano-perifèrica.

Cuarto. La documentación aportada es adecuada y suficiente e incluye el informe del técnico del Servicio Territorial de Vivienda y Proyectos Urbanos de Valencia.

Resuelvo

Primer

Declarar l'Àrea de Rehabilitació Urbanoperifèrica del Barri de les Barraques, de Carcaixent, la delimitació de la qual es fixa en plànol adjunt. Aquesta ha de quedar reflectida en uns cartells indicatius segons el Manual d'identitat visual corporativa que ha de col·locar l'Ajuntament segons instruccions d'aquesta conselleria.

Segon

Considerar d'aplicació les ajudes establides pels articles 65, 66 i 67 del Decret 81/2006 de 9 de juny, del Consell per a les actuacions protegides que s'efectuen en aquest àmbit.

Contra la present resolució que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu, davant del Jutjat Contenciós Administratiu de València, en el termini de dos mesos, comptadors des de l'endemà de la notificació d'aquesta, segons els arts. 8.3 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Tot això, sense perjudici que pugua exercir qualsevol altre recurs que estime oportú.

València, 12 de juliol de 2006.– El director general d'Habitatge i Projectes Urbans: Bernabé Bueno Miralles.

Primero

Declarar el Àrea de Rehabilitación Urbano-periférica del barrio de les Barraques, de Carcaixent, cuya delimitación se fija en plano adjunto. Ésta deberá quedar reflejada en unos carteles indicativos según el Manual de Identidad Visual Corporativa que deberá colocar el Ayuntamiento según instrucciones de esta Conselleria.

Segundo

Considerar de aplicación las ayudas establecidas por los artículos 65, 66 y 67 del Decreto 81/2006 de 9 de junio, del Consell para las actuaciones protegidas que se efectúen en dicho ámbito.

Contra la presente resolución que pone fin a la vía administrativa, se podrá interponer recurso Contencioso-Administrativo, ante el Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Valencia, en el plazo de dos meses, contados desde el día siguiente a la notificación de la misma, a tenor de los arts. 8.3 y 46.1 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa.

Todo ello, sin perjuicio de que pueda ejercitar cualquier otro recurso que estime oportuno.

Valencia, 12 de julio de 2006.– El director general de Vivienda y Proyectos Urbanos: Bernabé Bueno Miralles.

